

גולן בדיסק-און-קי
אלבום החדש של אייל גולן, 'זר כיסופים', אוסף של 34 שירי אהבה מהרפרטואר העשיר שלו (כולל שני שירי החדשים, 'רק מתגעגע' ו'מפה לשם') באלבום כפול, יצא בפורמט חדשני. לראשונה תינתן לציבור האפשרות לרכוש את האלבום בדיסק-און-קי, המכיל כרטיס זיכרון למחשב וכרטיס זיכרון לסלולר. זאת במקביל להפצת האלבום גם בפורמט הרגיל. הדיסק-און-קי אמנם יותר יקר ויעלה לצרכן 69.90 ₪ (לעומת מחיר האלבום במתכונת המסורתית, 49.90 ₪) אבל יתרונו הוא בכך שניתן להעביר את השירים למחשב או למכשיר הסלולר ולאחר מכן להשתמש בחומרה לצריכת תכנים חדשים.

אחיות בארץ הפלאות

הילה בת ה-23 מגלמת את אליסה, בעוד יפעת בת ה-28 היא האחיות הגדולה שלא מופיעה במקור של לואיס קרול. האחיות זמרות אופרה מכרמיל מופיעות יחדיו באופרה לילדים 'אליסה בארץ הפלאות'. 'החיבור הטבעי בינינו בחיים גובר כשאנחנו על הבמה, וזה עובר לקהל', הן אומרות

יעקב בראון

אצל האחיות הזמרות יפעת וייר סקופ והילה פחימה, חברות הסי' טודיו אופרה של האופרה הישראלית, הכל נשאר במשפחה. כשהן על הבמה, ליפעת אין בעיה לוותר על בכורתה לאחותה האהובה. ואכן, ב'אליסה בארץ הפלאות', האופרה המקורית לילדים מאת דוד זכה, שתעלה היום בבכורה, בבימוי משה קפטן, מככבת הילה, הצי עירה בין השתיים, בתור אליסה, ואילו יפעת מגלמת את אחותה. כמו בחיים. "מבחינתי, אין כאן ויתור", מציינת יפעת. "הילה סופרן קולטורה עם קול גבוה, המתאים לתפקידים כמו אליסה. אני, לעומתה, עם המצריסופרן הנמוך שלי, מקבלת תפקידים של מכשפות, משרתות... גברים".

הילה, יפעת היא המכשפה במי שפחתן?
"ממש לא. הרבה פעמים עלינו להר פיע בתפקידים שהם ממש לא אנחנו". הילה, 23, בהיכון לקראת הבכורה. "זו פעם ראשונה שהפקה שלמה מוטלת עלי כתיי", היא אומרת. "אני מרגישה את מלוא כובד האחריות המוטלת עלי ונהנית מכל רגע בחזרות שנמשכות כל יום מהבוקר ועד הלילה. זה לא קל, אבל נהנים מהתהליך. התרגשות? אני מאי מינה שתגיע כשנמצא את עצמנו בחי מול הקהל".

מדרי אליסה שלך?

"ילדה בת שמונה, אולי עשר, שמר אוד רוצה לדעת דברים על החיים: להבין יותר. נראה לי שהילדים יוכלו להתחבר לתמימות של הדמות הזאת".
והתפקיד שלך, יפעת?
"אני האחיות הגדולה של אליסה. זה תפקיד שרודו ובה כתב במיוחד לאופרה הזאת, שלא היה במקור של לואיס קרול."

מתפקידה לחבר את אליסה למציאות, לעולם האמיתי, לבית, לסיבה. היא מספרת לה סיפור, אליסה נרדמת וחר למת על ארץ הפלאות והדמויות שבה. בחלומה הופכת אליסה את כל הדמויות לפנטזיות".
למעשה, את משחקת ב... שתיים.
"אכן, אני בחדש השביעי להריון הראשון שלי. זה מסתדר לי נפלא עם ההופעה על הבמה. דווקא כשאני יושבת בנחת, אני זוכה לבעיטות מבפנים".
איך זה מרגיש לכן להופיע יחד?
"זה מרגיש נפלא. ממיאל אנחנו מאוד מחוברות בימים יומיים ולמעשה, אנחנו חיות זו את זו. אמנם כל אחת מאיתנו היא זמרת בפני עצמה, מסוג שונה ואישיות אחרת לגמרי, אבל יש איזשהו חיבור מאוד נעים בינינו שער שהשתינו טוב כשאנחנו שרות ביחד, וזה עובר לקהל".

הילה: "החיבור הטבעי בינינו בחיים, עם המוסיקה ובלעדירה, גובר כשאנחנו על הבמה, שם אנחנו מאלטרות מתוך הכימיה המיוחדת שבינינו ולא צריכות להתאמץ כדי לעשות יחד דברים. כמה שלא נהיה נפלאות כל אחת לחוד, זה גובר כשאנחנו יחד. כמו פאול שמתחד ברים החלקים שלו".
יפעת: "גם אם מבחינה ווקאלית הקולות שלנו מאוד שונים, הצבעים שלהם מתמזגים יחד מאוד יפה. יש אר ושהו דמיון למרות השוני. קרוב לוודאי שזאת עבודה של ה... גנטיקה".
שתיהן ההוכחה שכרמיל היא לא רק עיר המחולות, אלא גם מצמיחה זמר רות אופרה. יפעת, 28, והילה הן בנות משפחת פחימה, עם רקע תימני מצד אמן ומרוקאי מהול בצבעים פורטוגזיים ואיטלקיים מצד אביהן. "אנחנו מן מיקס כזה", מעירה הבכורה, שנישאה

צילום: יוסי צביק

הילה (מימין) ויפעת. "אנחנו מאוד שונות באיך שאנחנו מגיעות לשירה שלנו".
לבן העלייה הרוסית הוותיקה ודבקה בשמו, וייסקופ. אביהן הוא מהנדס אל-קטרוניקה ברפאל ואמן גמלאית משם. הן שלוש אחיות. גם הצעירה, קרן אור, 20, שרה והיא סופרנית, שנוטה לג'אז.
איך שלושתכן יצאתן זמרות?
יפעת: "אנחנו לא באות ממשפחה מוסיקלית, כמו שאנחנו באות מכוזאת עם הבנה למוסיקה ולמשיכה שלנו אליה. תמיד שרנו בבית בערבי שירי. גדלנו על שירים מכל הצבעים והסוגים, בין אם שירי ארץ-ישראל, מוסיקת פופ, או מוסיקה קלאסית. בבית שמענו הכל, קיבלנו חינוך מוסיקלי בקונסרבטוריון בכרמיל ולמדנו במגמת מוסיקה בתיכון בעיר. גם שרנו בה במקלות 'נופר',

זו פתחה לי צוהר למשהו שגם אני לא הכרתי בתוך עצמי. כששרתי במקלה לא הייתי סולנית חלילה, מרוב הביישנות. רק בתיכון התחלתי להעז לשיר גם לבד עד שהתרגלתי לבמה וצברתי יותר ביטחון. בסוף הגעתי למצב שבו כבר לא יכולתי בלי הבמה".
איך נמשכתן שתיכן לכיוון הארץ פראי הלא בדיוק שביח?
יפעת: "זה משהו שהתפתח אצלנו באופן טבעי בעקבות הקונסרבטוריון ופיתוח הקול הקלאסי בו למדנו והמקל הלה הקלאסית. שרתי גם דברים אחרים כסולנית להקת חיל החינוך בשירות הצבאי שלי, בעוד שהילה כבר שירתה על תקן של מוסיקאית מצטיינת. בשירות הצבאי ממש סבלתי והגעתי למצב של אם לא לשיר לאופרה, אז אולי מוטב לא לשיר, כי אני לא מסוגלת אחרת. כש השתחררתי, נרשמתי מייד לאקדמיה למוסיקה בירושלים".
הילה: "כשהלכתי להיות זמרת, לא היה לי צל של ספק שזה יהיה אך ורק לכיוון קלאסי. שכן, למוסיקה קלה אולי יש צורך בדברים שאין בי. אף פעם לא ראינו את עצמי שרה מוסיקה מזרחית או רוק/נרול, אם כי טעמתי קצת ג'אז בלהקה. בצבא הופעתי בחומרים קלאסיים".
איך ההיילום הניבו?
"גם אם הם לא באו חדורי התלהבות לשמוע אותי, ראינו זאת כמשימה לקרב אותם למוסיקה שאני אוהבת והשתדלתי ללכת לקראתם".
שתיהן, בוגרות האקדמיה למוסיקה, הופיעו בקונצרטים וברסיטלים ברחבי הארץ ולמרות פער הגיליים ביניהן, הגיעו שלובות ורועות בראשית העונה לסטודיו אופרה. "בלי להתכוון נכנסנו לשם ביחד, מה גם שלמדנו באקדמיה במקביל", מעירה יפעת. "אנחנו כל כך

מרדף אחר גנבי צמרת. 'גנב עירוני'

מאט דיימון, כשהשניים חיברו את התסריט וזכה האוסקר ל'סיפורו של וויל האנטינג', בו גם כיכבו. בין התוכניות המיוחדות ניתן לציין מחווה שיערוך הפסטיבל לכמאי האמריקני הדגול ג'ון ירסטון, שבמסגרתו יוקרנו ארבע רטורציות של סרטי הקלאסיים: 'מלכה אפריקנית', 'האיש שרצה להיות מלך', 'מולן רון' ו'המתים'. כן יוקרן הסרט התינודי 'צלם קולנועי', אודות הצלם הבריטי ג'ק קרדיף, שנפטר בתחילת השנה ואשר אחראי לכמה מההישגים הגדולים שח ראשית הצילום בצבע בקולנוע.

תשומת לב הגברים מתעוררת. 'תמרה דרו'

הסרט ארבעה גנבי צמרת בבוסטון הנרדפים על ידי סוכן FBI מצד אחד ומאידך על ידי מנהלת בנק שרמנטית, המאיימת להפיל את כולם ברשתה. כשחקן, בקרור של אפלוק קרוב ל-50 סרטים, כאשר את הפריצה הגדולה למרכז הבמה הוא עשה כזכור ב-1997 יחד עם חברו

פריס יפתח אפלוק יסיים

הסרט 'תמרה דרו', של סטיבן פריס, יפתח את פסטיבל הקולנוע הבינלאומי ה-26 בחיפה, שיתקיים כמיטב המסורת בחול המועד סוכות. ינעל את אירוע 'גנב עירוני', סרטו השני של בן אפלוק כנמאי

נחום מוכיח

בחול המועד סוכות יתקיים בפעם ה-26 פסטיבל הסרטים הבינלאומי בחיפה. האירוע יערך בין ה-23 וה-30 בספטמבר, וכרגיל יביא מבחר מגוון של עבודות קולנוע חדשות שנעשו ברחבי העולם, בעיקר בשנה האחרונה. באירוע יוקרנו כ-130 סרטים מ-40 מדינות, בהם 20 יצירות שהוקרנו בפסטיבל קאן האחרון. את האירוע יפתח סרטו של סטיבן פריס 'תמרה דרו'.

הסרט מגולל את סיפוריה של חברת סופרים מבלים חופשה בביתו הכפרי של חברם, מחבר ספרי מתח מזדקן וחובב נשים חסר תקנה. אל הכפר המנומנם מגיעה תמרה דרו (ג'מה ארתרטון), עיתונאית צעירה ויפהפייה, שבאה למקום על מנת למכור את בית אמה הנמצא במקום, שהיא עצמה גדלה בו. הגעתי מהמסכה אליה, כצפוי, את תשומת לב הגברים. פריס הוא כנמאי בריטי עטור קבלות, ובין היתר ביים את 'מכסה יפהפייה שלי', 'חיסים